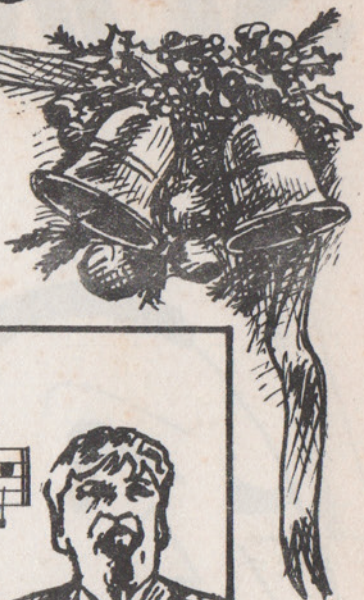

de Glimmerick

SLIM

ZORG GOED VOOR JEZELF

OOK IN 1986

IMPROVED • AMELIORE
VERBESSERT • MEJORADA

A large illustration within a rectangular frame. On the right, a man in a suit and tie is singing into a vintage microphone. On the left, there are four staves of musical notation with various notes and rests. A diagonal banner across the top left of the frame contains the text 'IMPROVED • AMELIORE VERBESSERT • MEJORADA'. The illustration is done in a sketchy, cross-hatched style.

.Jaargang 5. Nr. 1 jan. '86 Versch. 6x pr/jr. Een uitgave van SLIM.

SLIM

stichting lichte muziek

De SLIMMERICK is een uitgave van de Stichting ter bevordering van lichte amateuristische muziekbeoefening in het Land van Heusden en Altena. Kortweg SLIM. Donateurs ontvangen de Slimmerick gratis. Donateur word je door f 8.50 over te maken op bankrekening 50 99 28 558 of op giro 342983 ten name van Slim Nieuwendijk. Slim is gevestigd in de Slimburcht de Burcht 6 Werkendam. Telefonisch bereikbaar op 01835-4265. Oplage van deze periodiek 300 stuks. Advertentietarieven op aanvraag. Donateurs kunnen gratis adverteren in de rubriek "Sлимпies".

Wie heeft er te koop:
Een zangversterker
mag hoog bejaard zijn
doch moet goed zijn
Piet van Tilburg
Tel: 01833-1602

Eindeflijk naar de 300.

Het is weer zover: Het grootste gedeelte van de SLIM-donateurs treft weer een acceptgiro bij de Slimmerick van deze maand. Voor de penningmeester is het dan altijd weer afwachten, wat er van die 250 kaarten terug komt. Inmiddels is uit het verleden duidelijk geworden, dat een flinke groep donateurs het besluit neemt om af te haken. Een pijnlijke zaak. Gelukkig kan dan in de loop van het dan volgende jaar die "klap" weer worden opgevangen. Het donateursaantal blijft daardoor wel altijd schommelen tussen de 200 en 250. Het is te hopen, dat dit keer alle donateurs het geringe bedrag van f.8,50 nu wel over zullen maken. Vele kleintjes maken één grote en met het totale bedrag van de donateursgelden (al gauw f. 1700,--) kan heel wat gedaan worden. Daarnaast zou 1986 voor SLIM in verband met de verwickelingen rond de ruimte aan de Tol wel eens een belangrijk jaar kunnen worden. Steun is dus hard nodig en die kan jij door middel van die acceptgiro makkelijk geven: vul in, zet handtekening, geef af op bank of giro. Achterop de kaart staat nog eens duidelijk aangegeven hoe het moet. Mocht je de behoefte hebben, meer over te maken, schroom dan niet; je mag zonder pardon het ingevulde bedrag aanpassen, graag zelfs. Ook is de acceptgiro, in tegenstelling tot wat meestal het geval is, bij uitstek geschikt voor het doorgeven van adreswijzigingen of andere mededelingen. Zie je, na lang overwegen, SLIM uiteindelijk toch niet meer zitten, meld je dan even korrekt af (briefkaartje naar adres op acceptgiro), dan kunnen wij onze verzendlijsten aanpassen.

SLIM Administratie.

EEN ZWINGEND 1984!

T'ZAL MIJ
BENIEUWEN!

CURSUS

MIX & TECHNIEK

Begin maart gaat Slim weer van start met een cursus Mix en Techniek. De cursus bestaat uit een theoretisch en een praktijk gericht gedeelte. Het theoretische gedeelte behandelt o.m. : Microfoontechniek, de opbouw, werking en bediening van een PA-systeem, diverse monitor-systemen en effectapparatuur.

Het praktische gedeelte is geheel afgestemd op het in de praktijk werken met deze systemen. Zo zullen de cursisten zelf de mix verzorgen op de uitvoeringen van de Slim-muziekcursisten. Ook willen we ruim aandacht besteden aan de geluidsregistratie. We willen proberen in een echte studio een groep te gaan opnemen.

De cursus is bedoeld voor iedereen die wat meer van geluidstechniek en registratie wil weten.

Je hoeft dus beslist geen gediplomeerd electronicus te zijn om mee te doen. Ook muzikanten kunnen van de cursus profijt hebben.

De cursus bestaat uit 10 lessen (vijf theorie en evenzoveel praktijk). De kosten zijn f7,50 per les voor donateurs en f8,50 voor anderen.

De theorielessen duren een uur, doch de praktijklessen zullen meerdere uren in beslag nemen.

De cursus wordt gegeven door Peter Pot, bekend van het P.A.-verhuurbedrijf Sowel. Garantie voor kwaliteit dus. Wil je meedoen? Stuur dan even een kaartje met je persoonlijke gegevens en je voorkeur (mix, cq opnamatechniek) naar ons kantoor, de Burcht 6 te Werkendam. Als alles rond is krijg je dan van ons verdere informatie. Graag aanmelden vóór 15 feb.

VAN HET BESTUUR

SLIM als we zijn, hebben we voor 1986 het voor-
nemen om nu eens eindelijk de school aan de Tol
te gaan gebruiken. Aan de Tol, de kruising met
de Autobahn, tussen Werkendam en Uppel, staat
een schoolgebouw. De lessen zijn hier gestopt
per afgelopen augustus, en de school hielt op
school te zijn.

Nu heeft kraalooq-Brinkman voor 1985 (zoals je
misschien weet was dit het Jongerenjaar (iets van
gemerkt?)) een speciale pot in het leven geroe-
pen. De pot heet 'Jongeren bouwen voor Jonge-
ren'. Daar zagen we onze kans. De school is
eigendom van het rijk. Het rijk wil z'n leeggeko-
men school wel aan de gemeente overdragen als
die er een culturele bestemming voor weet te vin-
den. SLIM dus. De gemeente Werkendam was hier-
toe bereid, als wij geld uit die pot zouden weten
te krijgen voor verbouwing en inrichting.
Dikke aanvraagformulieren, exploitatiebegroting-
en, verbouwingsplannen, tekeningen, geluids-
isolatiemetingen, mooie brieven.

Uiteindelijk hoorden we aan het eind van 1985
dat we niet in aanmerking komen voor geld uit die
pot; uit heel Nederland waren meer dan 300 aan-
vragen gekomen.

Opnieuw naar de gemeente, voor een ander plan. En zo gaat het al anderhalf jaar met die school. We hebben het gebouw niet, maar de kans wordt er niet minder om, integendeel.

In eendrachtige samenwerking met gemeenteambtenaren maken we nu een voor de gemeente aanvaardbare constructie. Het komt er op neer dat de gemeente het gebouw in eigendom overneemt van het rijk, dat de gemeente de school opknapt waar het het groot onderhoud betreft, en dat de verbouwing en inrichting, met verschillende subsidies erbij, door mensen van SLIM wordt gedaan. Dat nieuwe plan is nu bijna klaar. Het zal in begin februari door de Welzijnscommissie en de Financiële Commissie van de gemeente Werkendam worden behandeld, en dan komt het eind februari in de gemeenteraad voor het definitieve besluit (Zet uw raadslid onder druk!!!). Als het deze tweede keer goed lukt, en als we de nodige mensen kunnen vinden, dan moet het toch lukken om rond de zomer het gebouw te betrekken. Dat betekent dan 3 oefenruimtes, elk voor meerdere groepen, met elke groep een eigen bergruimte voor de spullen. Je kunt dan een goede oefenruimte bij SLIM huren, voor een schappelijke prijs (er is nog plaats beschikbaar, informeer bij SLIM). Er kunnen dan ook opnames worden gemaakt (kabels en diverse apparatuur is er dan). Er is ruimte voor lessen en vergaderingen. SLIM zal er zijn kantoor gaan houden, het Serviceburo verhuist dan van Werkendam naar de Tol. Kortom, het wordt dan het bruisend hart van het popminnende eiland van Heusden en Altena.

Dit is de stand van zaken van het moment. We volgen alles op de voet. en we zullen er in de Slimmerick over blijven berichten.

MAZZIEKLESSEN

Op 5 september 1985 werd de voorlichtingsavond voor de nieuwe serie muzieklessen in 't Verlaat te Almkerk gehouden. Vanzelfsprekend waren er een aantal bekende gezichten, maar gelukkig ook een groot aantal nieuwe aspirant muzikanten. Nu, vier maanden verder zit de eerste helft van de 85/86 lessen erop. Muzikanten werden verdeeld in combo en opstap kursisten. De laatste categorie kreeg les van ervaren regiomuzikanten. Wie kent ze niet: Dolf Roos (drums en percussie), Atjen Rijsdijk (basgitaar), Wim Krauweel (gitaar), Paul W. Reijers (gitaar) en Fons de Bilde.

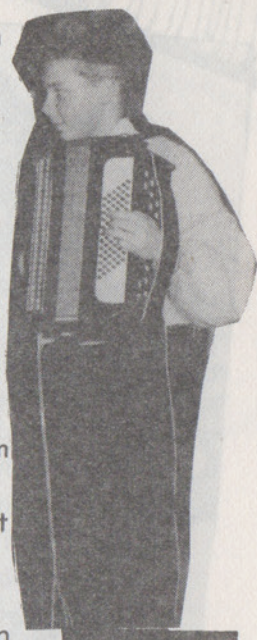
Deze lessen zijn speciaal voor hen die weinig of geen ervaring hebben met het instrument van hun keuze. Na 12 lessen hebben de meesten zich de eerste beginselen redelijk weten aan te leren. Het tweede gedeelte van de cursus zal het eindresultaat nog verder aanscherpen.

De combo-cursisten speelden met elkaar in een bandje en leerden vooral goed naar elkaar te luisteren (zeer belangrijk) en samen te spelen. Een optreden werd al verzorgd tijdens een open dag van de Muziekschool in Made.

Er was wat moeite met de ruimte waar de kursussen in plaats vonden. In 't Verlaat bleken de Slim muzieklessen niet helemaal te passen, omdat dit nogal wat geluidsoverlast gaf. Dat betekende dat de naastliggende ruimten moeilijk te verhuuren waren. Gelukkig werd alles, mede door toedoen van de beheerders in goede harmonie opgelost en kan er ook de tweede helft plaatsvinden. Er wordt weleens van ruimte gewisseld, maar dat mag hem de pret niet drukken.

Gezien het enthousiasme van de cursisten, zal ook een groot gedeelte van hen het tweede deel gaan volgen. Hoewel in principe de mogelijkheid werd geschapen om af te haken, is dat voor de continuïteit van de lessen niet zo bevorderlijk. Om gedegen te kunnen draaien is er een minimum aantal deelnemers per les nodig. Valt er één tussen uit dan is dat nadelig voor het uiteindelijke resultaat. Bovendien is het voor een combo behoorlijk lastig als bv. de drummer uitvalt. Dan word het zaak die opgevallen plaats op te vullen en dat kan wel eens lastig worden.

Vol goede moed werd er aan het tweede deel begonnen op dinsdag 14 (opstap) en donderdag 16 januari (combo). Als klap op de vuurpijl zullen er aan het eind van het kursusseizoen weer uitvoeringen plaatsvinden. Vorig jaar was dat een belevenis van jewelste, dit jaar rekenen we daar ook weer op.

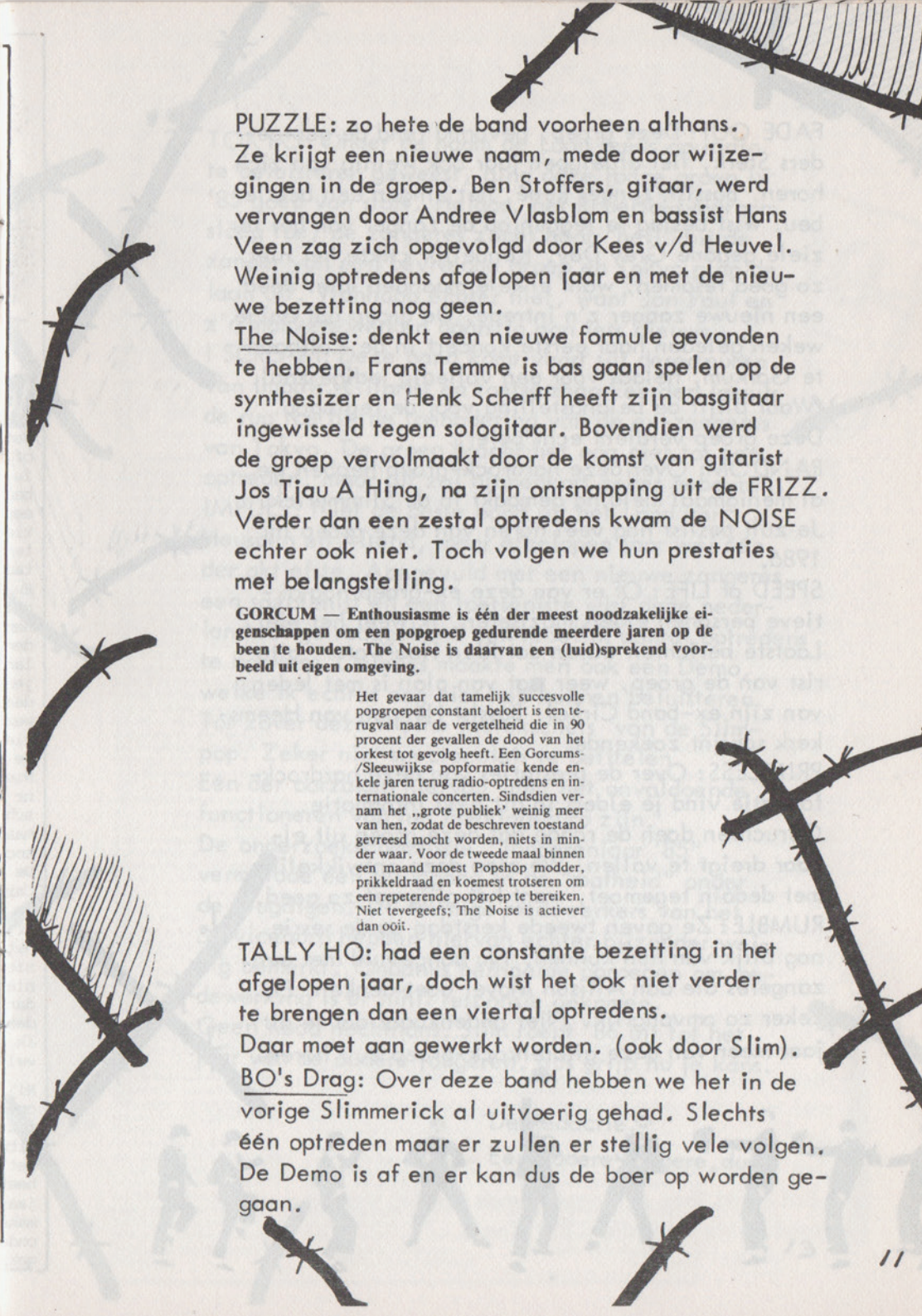

REGIOPOP EEN FLOP??

Terugblikkend op wat de regiopop ons het afgelopen jaar heeft laten horen en zien, kan ik slechts tot één conclusie komen: "Naatje poepie jajang"! Hetgeen zoveel betekend als: "Huilen met de pet op of klotten van de bok". Hoe kom 't? Bij enige bands heb ik eens geïnformeerd wat er zoal door de groep gedaan is. Zie hier het resultaat.

The FRIZZ: had een goede start in '85. De groep werd aangevuld door Piet van Tilburg op saxofoon. Er werden wat leuke optredens gedaan en de groep leek het te gaan maken. Helaas de groep viel eind vorig jaar door wazige redenen uiteen. De diverse leden zochten hun heil in andere bands en zijn dus nog niet uit de muziekwereld verdwenen.

PUZZLE: zo hete de band voorheen althans. Ze krijgt een nieuwe naam, mede door wijzigingen in de groep. Ben Stoffers, gitaar, werd vervangen door Andree Vlasblom en bassist Hans Veer zag zich opgevolgd door Kees v/d Heuvel. Weinig optredens afgelopen jaar en met de nieuwe bezetting nog geen.

The Noise: denkt een nieuwe formule gevonden te hebben. Frans Temme is bas gaan spelen op de synthesizer en Henk Scherff heeft zijn basgitaar ingewisseld tegen sologitaar. Bovendien werd de groep vervolmaakt door de komst van gitarist Jos Tjau A Hing, na zijn ontsnapping uit de FRIZZ. Verder dan een zestal optredens kwam de NOISE echter ook niet. Toch volgen we hun prestaties met belangstelling.

GORCUM — Enthousiasme is één der meest noodzakelijke eigenschappen om een popgroep gedurende meerdere jaren op de been te houden. The Noise is daarvan een (luid)sprekend voorbeeld uit eigen omgeving.

Het gevaar dat tamelijk succesvolle popgroepen constant behoert is een terugval naar de vergetelheid die in 90 procent der gevallen de dood van het orkest tot gevolg heeft. Een Gorcum-/Sleeuwijkse popformatie kende enkele jaren terug radio-optredens en internationale concerten. Sindsdien vernam het „grote publiek” weinig meer van hen, zodat de beschreven toestand gevreesd mocht worden, niets in minder waar. Voor de tweede maal binnen een maand moest Popshop modder, prikkeldraad en koemest trotseren om een repeterende popgroep te bereiken. Niet tevergeefs; The Noise is actiever dan ooit.

TALLY HO: had een constante bezetting in het afgelopen jaar, doch wist het ook niet verder te brengen dan een viertal optredens.

Daar moet aan gewerkt worden. (ook door Slim).

BO's Drag: Over deze band hebben we het in de vorige Slimmerick al uitvoerig gehad. Slechts één optreden maar er zullen er stellig vele volgen. De Demo is af en er kan dus de boer op worden gedaan.

FADE OUT: Deze groep, gevormd rond de gebroeders Sterk, liet afgelopen jaar ook weinig van zich horen. Bassist/zanger René, het zingen een beetje beu, wist beslag te leggen op de zanger van het ter ziele gegane Grey Day. Kennelijk klikte het niet zo goed tesamen, want enkele maanden later deed een nieuwe zanger z'n intrede. De groep gaf enige weken geleden haar eerste concert in de Kolfsbaan te Gorkum, helaas voor een volledig ledige zaal. (Waar blijft de belangstelling voor de regiopop. Deze groep verdient echt beter).

RANDOM: Over deze hardrock-groep hebben we al menigmaal melding gemaakt in de Slimmerick. Je zult beslist nog veel horen van deze groep in 1986.

SPEED of LIFE: Of er van deze ex-groep nog actieve personen elders muziseren, ik weet het niet. Laatste berichten waren dat Rien Haarwater, gitarist van de groep, weer wat van plan is met leden van zijn ex-band Cirkel. Bassist Herman van Heemskerk schijnt zoekende.

PRINCESS: Over de prestaties van deze hardrock-formatie vind je elders in dit blad informatie.

Geruchten doen de ronde dat deze groep uit elkaar dreigt te vallen. We zien deze ontwikkelingen met dedain tegemoet, want het ging net zo goed.

RUMBLE: Ze gaven tweede kerstdag op de sessie nog blijk van hun kunnen. Nu aangevuld met een zangeres die aan Allison Moyet doet denken. En zeker zo omvangrijk. Niet ondenkbaar dat je dit jaar meer van deze gitarenrock-groep zult horen.

W

Het
of
is
baas
een
tie
ten
taal
En
nali
nen
den
land
jes;
daar
wezi
niet
de r
Nien
nr 3
schri
maal
toch
De m
Car
de v
Hij
het
niet
niet
dan
deug
ik c
wel

Hij
opva
jour
uitd
het
heef
jaar
make
onde
gekr

TOKYO: Onder de naam de Laan reeds op radio te beluisteren geweest, ging deze jonge groep in '85 goed van start. Helaas, het Roberto-syndroom sloeg toe, de zangeres zocht haar "heil" bij de zanger van een bevriende groep en Tokyo ging de laan uit. Wanhoop echter niet, want Jan Paul en z'n makkers werken naarstig aan iets nieuws.

I SCREAM: Deze band komt voort uit deserteuren van Impuls. Gitarist en toetsenman keerden Impuls de rug toe bij de toenadering van de ex-zangeres van Tokyo. De groep bracht het nog niet tot een optreden, maar dit zal binnenkort zeker gebeuren.

IMPULS: Niet de beste band uit het Land van Heusden en Altena, maar afgelopen jaar wel één der actiefste. Aangevuld met een nieuwe zangeres, een saxofonist en een toetseniste wist deze nederlandstalige reggeband een redelijk aantal optredens te boeken. Onlangs maakte men ook een Demo, welke ik echter nog niet heb kunnen beluisteren. Tot zover deze kleine indruksschets van de Slimpop. Zeker niet spectaculair te betitelen.

Eén der oorzaken hiervan moet het onvoldoende functioneren van het boekingsburo zijn.

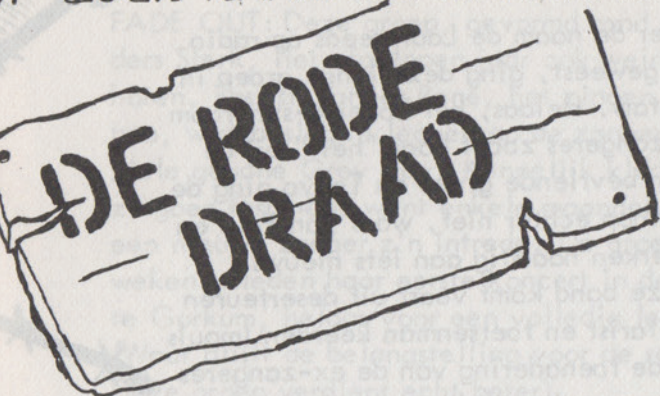
De onderzoekscommissie "Jongerenjaar '85" vermeldde een teruggang in de "matheid" onder de jeugdigen. De weinige medewerkers van het Serviceburo hebben hiervan echter bijzonder weinig bemerkt. Ondanks herhaalde oproepen om medewerking is er nihil responsie gekomen.

Geen nood nochthans: Slim roept '86 uit tot het jaar van de oudere jongeren, dus grijp nu je kans.

De Redactie.

Een oudere jongere, dus.

OP ZOEK NAAR DE WAARHEID

Popmuziek is nog altijd de top 40 of dat wat op radio en t.v. komt. Punk, popkollektieven en bv. de onafhankelijke labels hebben ieder op hun manier duidelijk gemaakt dat dit beeld onjuist dan wel erg éénzijdig is. Uit puur verzet tegen 'het grote zwijgen' over de regiopop in de media, begon Ronald van den Ende vorig jaar zijn strijd tegen de heersende ideologie.

Met als 'rode draad'; de waarheid achter de popjournalistiek bezocht hij systematisch de meest belangrijke en invloedrijke popcritici en beschreef hij hun opvattingen over de muziek en de popkritiek.

In de vier interviews die hij vorig jaar afleverde toonde hij niet alleen de 'nieuwe' oppervlakkigheid aan (gesprek met Joost Niemöller) of hoe traditioneel het desolate wereldje van de popjournalistiek is (gesprek met Elly de Waart), juist in de gesprekken met Rijken en Frith bleek dat er nog hoop is voor het vak. Alhoewel.....vak? Vooralsnog enkel als bezigheid te typeren schreven Boudewijn Büch en Constant Meijers in hun zwanenzang over de popkritiek van de jaren zeventig: 'De popcriticus is tot op heden meer met taal dan met muziek bezig geweest; stukjes schrijven'.

Dat laatste nam van den Ende letterlijk en bezocht eind vorig jaar de ongekroonde koning van de popcolumnnS. Huizinga ofwel Rik Zaal.

Als reactie op dit gesprek wijdde Zaal een column aan de speurtocht van de Slimme Ri(c)k. Zich bewust van zijn verantwoordelijkheid als één van de laatste vertegenwoordigers van de generatie die de "serieuze" popjournalistiek uitvond, ziet hij slechts één oplossing: "verbeter jezelf en begin bij je eigen". Hoe dit laatste uitgelegd moet worden blijft een vraag. Het is in ieder geval een feit dat sinds dien z'n stukjes in de volkskrant ontbreken. Het nu volgende vraaggesprek biedt wellicht een antwoord op dit en al die anderen misverstanden in de popjournalistiek een za(a)lig begin van een gelukkig nieuwjaar?

Het kleinste popkrantje van Nederland heet *De Slimmerick* en verschijnt zes keer per jaar in een oplage van 250 stuks in het Land van Heusden en Altena. Het blad heeft 1985 uitgeroepen tot „het jaar van de waarheid achter de popjournalistiek”, en stuurde verslaggever Ronald van den Ende op pad om interviews te maken met Stan Rijnen (*Trouw*), Joost Niemöller (*Vinyl*), Elly de Waard (*Vrij Nederland*) en Simon Frith (*Sunday Times*).

Ik weet niet of het Van den Ende lukt de waarheid op te sporen, wel las ik dat hij weer heel wat misverstanden heeft kunnen noteren die ervoor zorgen dat het niet goed gaat met de popjournalistiek. Frith bijvoorbeeld beweert:

„Om de betekenis en inhoud van de popmuziek onder woorden te brengen moet je fan zijn, want meer dan de muzikant zelf of het platen-promotieapparaat is het de enthousiaste luisteraar die zijn persoonlijke gevoelens of ervaringen in de muziek herkent. De goede popjournalist is in eerste instantie een soort D. J. Hij moet zo enthousiast zijn over popmuziek dat mensen door hetgeen hij schrijft de behoefte krijgen om zelf die muziek te horen. Dat enthousiasme komt voort uit het effect dat de muziek op je heeft. Maar het wordt vervelend om al die persoonlijke ontboezemingen te lezen dus gaat de goede journalist op zoek naar een verklaring van het effect, en wel op zo'n manier dat lezers dat kunnen herkennen en denken: hé, zo'n gevoel heb ik er ook bij.”

Ik citeer zo lang, omdat Frith hier uitstekend onder woorden brengt waar de meeste journalisten die over popmuziek schrijven, zich mee bezig houden: het gevoel in relatie tot het gevoel. Het particuliere enthousiasme in verhouding met de massale idolatrie.

De pop-pers op het Torhout-Werchter-festival.

Het gevoel van de popjournalist

Verder schrijven ze ook vaak over de bedoelingen van de muzikanten en de cultuur waarin de popmuziek zich afspeelt. Maar over de muziek, die schone kunst voor hoofd, hart en onderbuik, daarover lees ik zelden, ja, smerpende gitaarsolo's, zie ik wel eens staan, of hoekige ritmes en klanken die naadloos in elkaar overgaan, maar echt wijzer word ik niet over het slagwerk bij de Simple Minds, de muzikale begeleiding van Sade of de harmonieën in het werk van Trevor Horn. Van fans en sociologen kun je dat ook niet verwachten, maar van een journalist mag je verwachten dat de fans worden verwezen naar de afdeling ingezonden brieven, en de sociologen naar de afdeling sociologen.

Opmerkelijk in de serie interviews van *De Slimmerick* is ook dat de journalistiek als vak, de stilering, de analyse, de verslaggeving, de originaliteit, kortom het schrijven van een stukje, niet aan de orde komt. Want het kan niet goed gaan met de popjournalistiek als Joost Niemöller, hoofdredacteur van *Vinyl*, deze tekst, over het boek *Manhattan Transfer* van John Dos Passos,

durft te schrijven en af te drukken:

„Manhattan Transfer is een modernistisch boek. Begrippen als futurisme en impressionisme schoten me te binnen toen ik het las. Het is tegelijkertijd nog steeds een opvallend eigentijds boek, al is het alleen maar omdat je voortdurend door de historische entourage heenleest (...) en het gevoel krijgt dat je een fascinerend beeld krijgt van de wereld.”

Popjournalisten krijgen iets te vaak het gevoel dat ze een gevoel hebben en veel te vaak komt daar een soort taalgebruik van dat met de aanduiding impressionisme nog te veel er krijgt.

„Maar hoe moet dat nu verder?” vroeg de verslaggever mij, toen ik als laatste in de rij een bijdrage mocht leveren aan de waarheid. „Meneer van den Ende,” antwoordde ik, mij bewust van de verantwoordelijkheid die met betrekking tot de popjournalistiek nu nog slechts op mijn schouders rustte. „er is maar één oplossing: verbeter jezelf en begin bij je eigen.”

RIK ZAAL

Slim
Popkollektief

SLIM
40
Jaar!

SLIMWEB.ORG

Mandywaal '85

